

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2012. január 1-8.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 1-2. SZÁM

Az Örökkévaló és az idő

Néhány napja még csak annak, hogy Jézus Krisztus születését ünnepeltük. Őt, aki a világmindenség ura, aki „Örökkévaló Atya”, aki az idő és a tér fölött lévő hatalmas Úr. Számára nem titok a múlt és a jövő, nem rejthető el szeme elől a világ egyetlen pontja sem, hiszen mindig és mindenütt jelen van. Jahve, a Vagyok titka benne megtalálható. Az időtlen létezés, amiben összefonódik a múlt végtelenje a jövő elérhetetlen messzeségével, sőt túlcsoordul azon, és a mindenséget öleli egybe.

Ő lett emberré, és 2000 évvel ezelőtt önmagára nézve is kötelezővé tette a térben és időben élés állapotát. E földön járva közöttünk megismerte az emberi test létének minden valóságát, kínját is. Azt, hogy nem volt jelen egyszerre több helyen, és hogy az idő számára is korlát volt. Még azt is felvállalta, hogy földi életéről a történetírók kimondhassák, hogy „élt 33 évet”. Hogy leírják róla, hogy meghalt, és eltemették.

De micsoda 33 év volt az! Vagy még jobban szűkítve a szolgálati évekre, micsoda három esztendő volt az? Dinamizmussal, tettekésséggel, szolgálattal, segítőkészséggel teli, lüktető életet élt. Porsátorban élt éveit maradandóságának titka, hogy az Örökkévalóval volt napi kapcsolatban. Hozzá kötötte „mulandó” éveit, belőle táplálkozva tudta, mit kell tennie, hozzá igazodva az engedelmisség által tudta korlátait, és benne bízva érezte az élet biztonságát.

Az Atyához igazodó életre válasszolt a Mindenható, és nem engedte, hogy csak annyi maradjon fenn Jézusról, hogy „élt 33 évet, meghalt és eltemették”, hanem győzelmes folytatást adott, hiszen az evangélisták leírták, az igehirdetők, a biznyságtévők azóta is mondjuk, hirdetik, hogy az Úr feltámadott! Ő maga az élet, az Élet!

Jézus Krisztus imádkozott értünk, hogy az Atya őrizzen meg itt a korlátok között élt életszakaszunkban. Hogy tegyen egygyé bennünket,

hogy vigyázzon ránk, és ő maga ígérte, hogy az örökkévalóságban készít helyet, és ott lakhatunk majd mi is örökkön-örökké, végtelen időig, időtlenül, beleolvadva Isten végtelenségébe.

A földi évhatár küszöbének immár 2012-es feliratú oldalára lépve új elhatározással, odaszánással imádkozunk! Életünk az örökkévalóság felé halad. Egyelőre a tér-idő határaiba szorítva haladunk, míg majd kitárul előttünk Isten csodálatos mennyei világának a kapuja. Az esztendő kezdetén segítségül hívhatjuk az Urat, kérhetjük tőle a zsoltárossal, hogy „*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!*” (Zsolt 90,12) Így lesz elkezdett új évünk Gazdája a Mennyei Atya, az Örökkévaló. Onnan nézve (miközben itt van velünk) tanácsol, az egészet átlátva vezet, a jövőt ismerve ad szabad akaratot, döntési jogot.

Vajon képesek vagyunk-e mi, a harmadik évezred „mindentudó” bölcsői beismerni, hogy nála nélkül semmit nem cselekedhetünk? Elismered-e ma, hogy nélküle tönkremennek, elfolynak az évek, az élet, és nincs marandó, nincs érték, a semmi van? Sőt, rosszabb, mert ez a semmi az istennélküliség bűnössége.

Ma azonban újat kezdhetünk. Milyen különös ajándék az évek számolásának lehetősége. Újra figyelmeztet az elmúlásra, az odaszánásra, a helyes életre. Tegnap a számvetés ideje volt még, a hálaadásé és a bűnbánaté. Ma „tisztá lappal” indulunk. Jöjjetek, keressük Isten akaratát, kapcsolódjunk rá annak cselekvésére!

Vajon mi vár ránk ebben az esztendőben? Öröm, megoldás? Fájdalom, nyomor? Reménység vagy reménytelenség? Nem ez a fő kérdés, hiszen igaz ránk nézve is, hogy „*mindenre van erőm a Krisztusban...*” (Fil 4,13). Vele bátran indulhatunk!

2012 Isten ajándéka számodra. Hálas szívvel fogadva élj vele minél jobban!

Mészáros Kornél

Örömeinkben és áldásokban gazdag, boldog új évet kívánunk minden kedves Olvasónknak!

2012 a Reménység éve

„...a reménység pedig nem szégyenít meg, mert a szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.”

Annak ellenére, hogy sokan mást várnak. Katasztrófát, további válságokat, szövetségek szétesését... nem sorolom, mert nem ezeket akarom hangsúlyozni. Mások úgyis megteszik. Én reménységgel várom azt, amit Isten tervezett. Nem csupán a Reménység fesztiválra gondolok – bár arra is –, hanem azokra az emberekre, akik majd ebben az évben ismerik meg az Urat. Azokra a születésekre, házasságkötésekre, ünnepekre, gyógyulásokra, megújulásokra, megbékélésekre és győztes hazaérkezésekre, melyek az Isten szívünkbe áradó szeretete folytán, a reménységek talaján történhetnek majd. Erdei séta során szoktuk mondani: „Szívd tele a tüdődöt jó levegővel!” Most hadd kívánjam mindannyiunknak: Szívjuk tele a lelkünket Istentől származó, mennyei reménységgel!

Engedjük, hogy minden más helyét töltsse ki szívünkben a szeretet, a Szentlélek ereje és áldása!

2012 a Reménység éve!

Papp János
missziói igazgató

IMAHÉT

a Krisztus-hívők egységéért

2012. január 15-22.

Mindannyian el fogunk változni a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme által (1Kor 15,51-58).

Az imahét részletes programja a 8-9. oldalakon olvasható.

Pihenjünk üdülőinkben!

♦ A hajdúszoboszlói **Betánia** üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában), 17 ágygal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés **Komárominé Márta** gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu, www.betania.baptist.hu).

♦ A balatonföldvári baptista **Bethesda Üdülő** várja a testi, lelki pihenésre vágyókat. Jelentkezés **Lovász Lajos** ügyvezetőnél (06-20/775-99-33 vagy lajos.lovasz@gmx.de, www.bethesda.baptist.hu).

A hívőség lényege

Minden hívőségnek – így a keresztyénségnek is – négy megnyilvánulása van: 1. a vallásos formák és szertartások; 2. az erkölcsi törvények és útmutatások; 3. a hit igazságai és szabályai; 4. Isten imádása és szeretése. Ezek lépcsőzetesen épülnek egymásra. És ahol a dolgok nem Isten imádására és szeretésére épülnek, ott a gyerek is megérzi a vallási ideológia természetellenességét, a szabályok életellenességét és merevségét, a szokások és rituálék nevetséges ürességét. Aki pedig valóságosan szereti és imádja Istent, abban a többi is egészségesen alakul. (Igy)

Tízévesek lettünk!

„Köszönjük, Istenünk, hogy tíz éve megszületett – nem Debrecenben, hanem a te szívedben – a gyülekezetünk!” – imádkozott hálát adva **Tóth Sándor** lelkipásztorunk 2011. szeptember utolsó csütörtökén az Új Remény Baptista Gyülekezet születésnapjára.

A torta felszeletelése előtt végignézegettük az elmúlt tíz év eseményeinek fotóit, ahogyan 10-ről 80 főre növelte Isten a gyülekezetünket. Majd dicsérettel örvendeztünk a mi Urunk előtt, és imádkoztunk a következő tíz évről, melynek kulcsaként lelkipásztorunk az Istennek való további engedmesség szükségességét emelte ki:

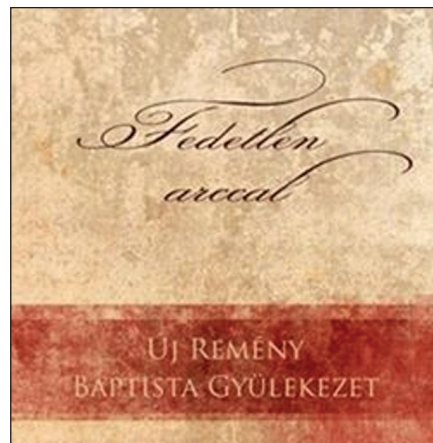
„Ha engedelmesen hallgatunk Isten szavára, akkor a következő tíz évben még nagyobb áldásokat és aratást élhetünk át, mint eddig!” Ez nagyon felbátorított minket, de ne álljunk meg itt! A lelkesedésünket tettekben is kifejezhetjük!

Előző héten ugyanis hatnapos sátoros evangelizációt tartottunk a Debreceni Egyetem főépülete előtt. Azt a több mint 500 egyetemistát, akik kitöltötték kérdőívünket a hittel kapcsolatban, a következő időszakban személyesen is meg fogjuk invitálni további beszélgetésekre egy kapucsinó társaságában. Nagyon izgatottak és tetterre készek vagyunk, reménykedve és örömmel várjuk, hogy Isten munkáját megtapasztalhassuk!

Október 23-án hálaadó istentiszteletet tartottunk, meghívott prédikátorunk **Mészáros Kálmán** egyházelnök testvérünk volt. A gyülekezetünket nagyon megérintette Isten ígéje, hogy Ábrahám kész volt feláldozni egyetlen fiát, Izsákot Istennek való teljes engedmességében! Dicsőítettük az Urat, hogy a kegyelem korszakában születettünk meg, amikor már tudjuk Isten választását Izsák kérdésére:

„De, apám! Hol van az áldozatra való bárány?”

A gyülekezeti születésnap után én még egész este otthon is ünnepeltem. Ez dobogott a szívemben: „Az én gyülekezetem...! Az én gyülekezetem...!” Nagyon hálás vagyok az Úr Jézusnak, hogy beplántált engem az Új Reménybe, ahol az ő igéjének, Szellemeinek erejével és a testvéreim segítségével csodálatosan felépítette az életemet. Könnyes szemmel néztem a fotókat, miközben Istent dicsértem azért, hogy az első bemelegítők között lehettem, és nyolc éve részt vehetek az én kedves gyülekezetem történetében.

A slide show-t a tíz évünk fotóival megnézhetitek a www.ujremeny.hu internetcímen.

Szabóné Vali ÚRBGY

Kedves Testvérem!

Örömmel értesítelek, hogy a napokban kerül kiadásra első dicsőítő zenéi anyagunk, mely gyülekezetünk alapításának 10. évében jelenik meg. A dalok szövegét és zenéjét az Úr kegyelméből testvéreink írták. A hangrögzítés minden fázisát saját, legálisan megvásárolt eszközökkel, magunk végeztük. Célunk ezzel az albummal, hogy megosszuk azt a kincset, amit Istenünk, jó Atyánk nem csak nekünk adott. Reméljük, bátorítást, épülést hoz sokak életébe! A dalok kottái a www.ujremeny.hu oldalról lesznek nemsokára letölthetők és a gyülekezeti dicséretben szabadon felhasználhatók. Az észrevételeket örömmel fogadjuk az info@ujremeny.hu e-mail címen. Megrendeléseket is ezen az e-mail címen adhatjátok le! A CD ára 1500 Ft/db. Ízelítő meghallgatható az alábbi linken: www.ujremeny.hu/fedetlenarccal.html.

A szeretetről

Ne kívánd senki szeretetét! Ne utasítsd el senki szeretetét! Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénymelege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük terád! Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulóknak legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik!

Weöres Sándor

A Krisztushoz tartozók egysége megbonthatatlan

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa 2011. december 8-án tartotta évi rendes közgyűlését, amelyen a szervezetben együttműködő egyházak krisztusi összetartozásának megbonthatatlanságát az alábbi nyilatkozattal erősítette meg:

„A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Közgyűlése egyhangúan meg-

erősíti, hogy tagegyházai és Krisztushívó együttműködő partnerei között a teljes egységet – az alapszabályban is leírtak szerint – az Úr Jézus Krisztust Istennek és Üdvözítőnek elfogadó közös hitvallásuk adja. Ennek a személyes hitvallásnak a jegyében töreksszenek eleget tenni elhívásuknak az egy Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek dicsőségére. Ennek az egységnek a munkálását Krisztus imádságának – „hogymindnyájan egyek legyenek” (Jn 17,21) – a jegyében végzik, s törekednek az egyházak közötti kölcsönös megértésre, valamint az evangélium szóval és tettel való hirdetésére az élet minden területén. Ez a krisztusi egység adja a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsában közösséget vállaló egyházak testvéri együttműködésének, szolidaritásának és érdekképviselésének megbonthatatlan alapját. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa továbbra is nyitva áll mindazok előtt, akik az egyetemes anyaszentegyház ölelésében fogadják a Krisztus által megszerzett és nekünk följánlott bűnbocsánatot és üdvösséget, s eziránti hálájukat az Isten által teremtett világ javának szolgálatában fejezik ki.”

A Közgyűlés levélben köszöntö meg a Kopt Ortodox Egyháznak a

A MEÖT leköszönő és a hat évre újonnan választott elnöksége

magyar turistacsoport tragédiájakor kifejezett testvéri részvétét. A levél egyebek mellett ezt írja: „A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa közössége Isten iránti hálával mond köszönetet a Kopt Ortodox Egyház főpásztorának és egész közösségének azért az imádságos együttérzésért, amelyet a magyar turistabusz-baleset áldozataiért és a hozzátartozók fájdalomának enyhítéséért fejezett ki. Isten áldja testvéri megnyilatkozásukat! A Gondviselő szeretete segítse őket krisztusi bizonyosságtételükben, amelyet sokszor testet, lelket megpróbáló nehéz körülmények között végeznek! A karácsonykor megtestesült isteni szeretet kísérje mindennapi szolgálatukat!”

A Közgyűlés egyhangú szavazással az Ökumenikus Tanács rendes tagjai közé választotta a Magyar Pünkösdi Egyházat, valamint együttműködő tagjai sorába a Keresztény Vasutasok Egyesületét és az Aliansz – Magyar Evangéliumi Szövetséget.

Elfogadta D. Szezik Imre elnök és dr. Bóna Zoltán főtítkárs cikluszáró beszámolóját, valamint hat esztendőre megválasztotta új elnökét és főtítkárárt, Steinbach József református püspököt és dr. Fischl Vilmos evangélikus lelkészt, valamint a három alelnököt, Gáncs Péter evangélikus, dr. Mészáros Kálmán baptista, valamint Kalota József ortodox egyházvezetőket.

A Közgyűlés tájékoztatást hallgatott meg a Reménység fesztivál elnevezésű evangelizációról, amelyet Franklin Graham tart 2012. június 1–3. között a Papp László Budapest Sportaréna-ban.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtítkárs

Levél a vallási regisztráció mielőbbi lehetőségéért

A BékeHírnök hasábjain már többször beszámoltunk a Reménység fesztivál szervezéséről. 2012. június 1–3. között a Papp László Budapest Sportaréna-ban háromnapos evangelizációt tartanak a magyarországi keresztyén egyházak és a Billy Graham Társaság. Az esték előadója az 1989-ben hazánkban járt Billy Graham fia, Franklin Graham lesz. Mellette hazai és nemzetközileg elismert énekesek, zenészek. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöksége levéllel fordult a miniszterelnök úrhoz annak érdekében, hogy az egyházi státus feltételeinek megfelelő, de „A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról” szóló – 2012. január 1-jén életbe lépő – törvény jegyzékében nem szereplő egyházak számára minél előbb rendelkezésre álljon a regisztráció iránti kérvény módja és eljárási/ügyviteli teendője.

A levélben egyebek között ez áll:

„Miközben elismerjük a törvény azon rendelkezéseit, amelyek a ma még hatályban lévő törvény hiányosságait orvosolják, sajnálattal vesszük tudomásul, hogy a törvény mellékletét képező jegyzékbe a törvény hatályba lépését megelőzően azoknak a tagegyházainknak a felvételére sem látszik lehetőség, amelyek egyébként eleget tesznek az egyházi státus kritériumainak.

Ennek tudatában azzal a kéréssel fordulunk Miniszterelnök Úrhoz, hogy a törvény végrehajtásához szükséges utasítások, rendeletek, más szóval az egyházi státusba való regisztráció iránti beadvány/kérvény formalitásai a lehető legrövidebb időn belül rendelkezésre álljanak az érintett egyházak számára. A törvény korrektív szándékát és e szándékunk a kodifikációban való megjelenését nem vitatva kérjük, hogy az egyébként egyházi státust eddig élvező és azt ezután is jogosan elváró egyházak ennek az igényüknek a törvényben előírt módon minél előbb és minél hathatósabban kifejezést tudjanak adni.”

A MEÖT elnöksége

Sínen legyünk mindvégig!

Két sín pár fut egymás mellett. Az élet váltói elirányítják egymástól a rajtuk közlekedőket. Mindkettőn a saját nyomvonalon haladnak tovább. Az egyik en megmaradtak célirányban, de szomorúan szemlélik az egyre távolodókat. Akik egyszer csak – ez a kegyelem! – ráébrednek helytelen eltávolodásukra, és visszatérnek az iránymódosító váltóig. Az a szép, ha ilyenkor a helyes úton járók nemcsak bevárják őket, hanem ők is visszamennek addig a pontig, és együtt indulnak tovább.

Életünk sín párjain Isten mindig továbbvezeti a helyes módon élőket és élni akarókat. Nálunk van ilyen továbbhaladás? Mint ahogy 2011-ről 2012-re, jutunk egyről a kettőre, netán még ötről a hatra is? Ha kell, visszamenve a romlás, eltérés helyére, ott rendezve a bűneinket, megszabadulva és megújulva – felállhatunk és mehetünk tovább! Haladjunk a menny felé! Mert arrafelé tartunk, mint ahogy olvashatjuk is: „Ezért, szent testvéreim, mennyei elhívás részesei, figyeljétek hitvallásunk apostolára és főpapjára, Jézusra...” (Zsid 3,1)

Nagyon sok helyen tapasztaljuk az eltérések, távolodások, ki- és szétesések, személyek és csoportok elmaradásainak, a közömbösségnek és bezárkózásnak szomorú jeleit. Mégse adjuk fel helyes iránytartásunkat, maradjunk meg a Krisztus tanítása mellett! És ha közben el is szomorítanak a minket körülvevő események, belül ne vegyenek rajtunk uralmat! Sőt, mi legyünk visszatérítő, a helyes útra terelő hatással másokra! „Vigyázzatok, testvéreim, senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől! Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától! Mert részeivé lettünk a Krisztusnak, ha azt a bizalmat, amely kezdetben élt bennünk, mindvégig szilárdan megtartjuk.” (Zsid 3,12–14)

Papp Dániel
tiszántúli kerületi elnök

Gondolatok a holnapról

Ezen a két oldalon egyházkerületeink vezetőit kérte szerkesztőségünk egy-egy év eleji üzenet megfogalmazására. Testvéreink lelki meglátásai különbözőek, mégis nagyszerű egységet alkotnak. Örömmel adjuk most közre őket, hogy az első napokban bátorítást és erőt merítsünk rajtuk keresztül is. (A szerk.)

„Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra! Imádkozzatok értük! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy lelkiismeretünk tiszta, hiszen mindenben helyesen akarunk eljárni.” (Zsid 13,17–18)

Mit élünk át 2012-ben? Sokunkban így év elején felsejlő kérdés ez. Mire készülünk vagy éppen mi vár ránk? Nem szeretnék abba a hibába esni, hogy az „ismeretlen jövőt” fejtem meg, és megállapításaimat rideg tényként közlöm... Mert erre senkinek nincs felhatalmazása, aki emberként született. Hiszem, hogy az Atya Isten gondoskodó és kegyelmes kezében leszek, leszünk a világgal együtt 2012-ben is. Ez pedig bátorító és erőt adó ígéret...

Mit élünk meg 2012-ben?

Itt akarok élni, szeretett hazámban! Veletek, akik egy krisztusi közösséghez tartoztok, és velük, akik ha Isten is segítségünkre lesz, 2012-ben hoznak jelentősegteljes döntést bűnről, szabadulásról, hitről, Krisztushoz tartozásról, az örök élet igényéről! De azokkal is, akik felé továbbra is „csak” szolgálhatunk... Látszólag eredmény nélkül...

Milyen országban élünk? Néhány adat, akár döbbenetet is kiváltható tény a mai kapitalista Magyarországról:

– 700 000 kisgyermek él szegénységben, közülük 250 000 mélyszegénységben. Sokunknak nincs fogalma az örömről, mert származásuk, szegényes ruhájuk, cipőjük miatt állandó kirekesztettségben élnek... Egyes szociológusok szerint ők lesznek sajnos ismét a hárommillió koldus első milliója...

– 300 000 adag kábítószer cserél gazdát Budapesten egy-egy hétvégen... A fogyasztók életkora egyre alacsonyabb. Már az általános iskola felső tagozatából kerülnek ki az újabb és újabb friss áldozatok... Be-

szélgethatsz erről gyermekeddel, és még inkább figyelj rá is és barátaira is!

– 80-90 000 magzat nem születik meg évente. 50 év alatt 4 000 000 magzat nem jöhetett világra. Közben azt látjuk, hogy már tízmillióan sem vagyunk.

A társadalmi mozgások a két szélsőség felé haladnak, egyrészt nagyon sokan lesznek nagyon szegények, és esélyük sem lesz a felemelkedésre, másfelől néhány tízezeren pedig nagyon gazdagokká lettek, lesznek... és látszólag nagyon „jól” élnek...

Ha ez a jelen realitása, akkor két dolgot tehetünk. Tudomásul vesszük, és jó farizeus módjára „hálát adunk”, hogy nem mi/én vagyok kitaszított, mélyszegény, földönfutó... Nekem azonban egy másik hozzáállás tetszene inkább. Az, hogy miközben a tényeket, a körülöttünk élőket látjuk, és érzékeljük a szükségget, jól reagálunk. Lelki érzékenységgel és testvéri szeretettel, ami élő Krisztus-hitünkéből fakad. Mi lehetünk azok, akik segítenek.

A gyülekezeti életet, függetlenül attól, hogy 20 tag alatti vagy éppen 200 tag feletti, egy dolog rombolhatja szét: az, ha a tagok elveszítve hitüket elveszítik aktivitásukat! A langymeleg, közömbös tagok „sem mire sem jók”. Meg kell térnünk! Az aktivitásban, tettekészségben élők által épül az Isten országa. Általuk jut el a hit jó magja az emberek szívébe. Ők azok, akik a krisztusi szeretetsodát 2012-ben is képesek lehetnek megosztani a rászorulókkal, akik közvetlen mellettük élnek. Egy professzor azt mondta előadásában diákjainak: „Barátaim, én már elég öreg ember vagyok, de soha életemben nem láttam »műkörmös oroszánt«!” Igaza van. Baptistaként, újjászületett hívőként nekünk is oroszánként kell küzdenünk. Mert küzdelem és harc (lelki) vár ránk a következő esztendőben is! Ezért amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel!

Használd az Isten adta lehetőségeket, megerősödvé az „ő hatalmas erejében”! Itt nem nagy dolgokról van szó, nem világrengető hőstetkekről beszélek, hanem a minden napok becsületes megélésére buzdítok mindenkit.

Meláth Attila
budapesti kerületi elnök

Isten félelmében

Nem mondanék igazat, ha azt állítanám, hogy manapság egyáltalán nincs szívemben félelem, bizonytalanság, ha a jelenre és még inkább a távolabbi jövőre gondolok, akár csak egy év távlatában is. Igenis van, de talán nemcsak az enyémében, hanem mások szívében is! Egy-egy évforduló kapcsán soha nem tudhatjuk, hogy mit hoz a következő év. Egyre inkább bizonytalan minden. Emberileg lenne tehát okunk a félelemre, de ha az Úrra nézünk, akkor ezek mind aaptalannak bizonyulnak. Az Isten szeretetében és hatalmában való hitünk, és az a tudat, hogy ő minden körülmények között, a legsötétebb helyzetekben is „kegyelmes, irgalmas és igaz”, meg kell hogy védjen minket mindenfajta negatív behatásokkal szemben. Azok az érzések tehát, amelyek olykor eluralkodnak a szívünkben, elsősorban emberi alapokon nyugszanak. Azon a megváltozott, bennünket körülvevő társadalmi állapoton, ahol az eddigi kiszámíthatóság egyre inkább már nincs jelen, ugyanakkor az új változtatások pedig még nem lettek elfogadottá. A lakhatás, a meg-növekedett hitelek, a munkanélküliség, az egyre nehezebben élhető élet

sokak számára okoz igen jelentős gondot. Vannak, akiknek már nem a felhőtlen boldogság a tét, hanem csak egyszerűen a máról holnapra való megmaradás.

Mi ad kivezetést ebből a reménytelen állapotból? Semmiképpen nem azok a hírek, amelyek napi szinten eljutnak hozzánk a médián keresztül. Ezek ugyanis nem tartalmaznak jó hírt. Nincs bennük – legfeljebb elvétve – semmi fel-emelő üzenet. Csak arról szólnak, hogy ki hol halt meg, kit raboltak ki, mennyivel emelkednek az árak, mennyire labilis az egész világ. Megoldást csak egyedül az hozhat, ha az Urat féljük, és benne bízunk a szívünk. A 112. zsoltár 1. és 7. versei az elkövetkező évre is biztos támpontunkká lehetnek, annál is inkább, mert az istenfélelem és az Istenben való bizalom még soha nem károsított meg senkit sem. Valljuk hát mi is a zsoltárral együtt, hogy: „*Boldog ember az, aki az Urat féli, sok örömet talál parancsolataiban. Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízuk az Úrban*”, és éljünk is így!

Kiss Tibor Péter
körösvidéki kerületi elnök

Üzenet Máté evangéliumából

Bátorítás

„Az én igámat vegyétek magatokra, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és nyugalmat találtok lelketeknek!” (Mt 11,29)

– Tegyük le minden olyan terhet, amit nem nekünk kell hordozni...

– Jézus meghív bennünket az ő munkájába, hogy vele együtt vigyük az ő terhet, ami könnyű (mert vele együtt visszük)!

– Bízunk benne, hogy ha vele együtt szolgálunk, az valóban boldoggá tesz bennünket!

– A Jézussal való közös szolgálat alatt tanulhatjuk el tőle a szívből jövő szelídséget és alázatot.

– Így valódi megnyugvást találhatunk lelkünknek!!!

Imatéma

„...*kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásá-ba!*” (Mt 9,38)

Tanuljunk Jézustól!

„Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hir-

dette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget.” (Mt 9,35)

Bejárta...

– kimenni az emberek közé

– mozgásban lenni

– senkit sem kihagyni

– aktív, érdeklődő, figyelő módon jelen lenni a világban.

Tanított...

– beszélni arról, amire eljutottunk, amit megértettünk Istenből.

Hirdette...

– megosztani az örömhírt, hogy Isten uralma alatt élhetjük életünket

– beszélni Krisztus mérhetetlen gazdagságáról

– beszélni a megtérésről, az újjászületésről

– beszélni Krisztus testéről, a gyülekezetéről.

Gyógyított...

– készségesnek lenni, nyitott szívűnek lenni a szükségben lévők, a nyomorultak felé.

Varga László Ottó
dunántúli kerületi elnök

A legjobb gondolatok

Ennél jobb gondolatok újévi köszöntésként nem jutottak eszembe, mert ezek a legjobb gondolatok, igaz, ezeket sem Pál „találta ki”.

Legyen elég Isten és az ő igéje nekünk ebben az évben is:

„Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. Mert akik test szerint élnek, a test dolgaival törődnek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaival. ...*Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: »Abbá, Atya!*« ... Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk. Ugyan-így segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szívüket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltékért. Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent... Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm 8)

Dóczi Ákos
déli kerületi elnök

Fontos napok, 2012 A szerző köszönti az olvasót!

Ezen a helyen a *Békehírnök* több számában olvashatunk rövid utalásokat történelmünk egy-egy nevezetes évfordulójáról. Jeles események, hazai, nemzetközi missziós események, az örökkévalóságba távozott igehirdetőink neve kerül az emlékeztető sorokba, hogy fokozzák közösségünkben az idősebb és ifjabb testvéreink egészséges önismeretét. Az időkeret közelítően 500 évtől 50 évig foglal össze jó példákat az egyetemes keresztyén történelem nagyjaitól és az anabaptista mártiroktól egészen a hazai lelkipásztorainkig.

A kronológia a szerző több évtizedes egyéni kutatómunkája alapján jöhetett létre. A szerkesztőség néhány éve már adott helyet az akkor aktuális évfordulóknak, és még évtizedes beosztás villanthat föl az olvasóknak egy-egy emlékeztető eseményt. Serkenthetik őket háláadásra Isten előtt az események, az ismeretlen vagy ismerős személyek. Az ige áldott magvait hintették elöttünk. A különböző áldások csatornájaként hozzák el napjaink hívó embereihez az élet vizét. Közöttünk élnek azok a leszármazottak, akik nemcsak családi nevüket kapták az eltávozott örökhagyóktól, hanem értük mondott imádságaikat is hallhatták, és drága lelki kincseiket örökölhették.

A szerző szolgáló életét sokszor erősítették a „fontos napok” eseményei. Sokszor csöpögtetett tikkadt lelkébe ez az ismeret boldogságot, reménységet, és segítette őt a mindennapok próbatételeiben. A sorozattal hasonló áldásokat kíván minden egyes olvasójának!

Szebeni Olivér

Fontos napok

♦ **1527. január 5.** 485 éve fojtották vízbe *Mantz Félix* anabaptista mártírt Zürichben a Limmat folyóba.

♦ **1887. január 11.** 125 éve született Soltvadkerten *Somogyi Sándor* kiskunhalasi lelkipásztor, dunántúli úttörő. Szolgálati éveiben érte el a misszióterület virágkorát.

A misszió párbeszéd, de egyben konfrontáció is

Ha a misszió Isten szándékából fakad (teológiai szakkifejezéssel: *missio Dei*), akkor érdemes például venni Jézust, aki nem csupán a misszió tárgya, hanem egyben örök, ma is érvényes mintája is. Az emberek megéheztek. Jézus ennek láttán anélkül, hogy erre bárki kérte volna, gondoskodott arról, hogy mindnyájan jóllakjanak. Erre a tömeg fellelkesült, és vezérré kívánták előléptetni, valóságos spon-tán népszerűség kialakulásáról volt szó. Ő azonban nyomban visszavonult (Jn 6,1–15). Egy másik alkalommal egy egész város – feltehetőleg Kapernaum – összegyűlt, és estére Jézus betegeiket meggyógyította, ördögöseit megtisztította. Ezután szintén visszavonult, nem adva alkalmat arra, hogy ő maga vagy bárki kihasználja az adott helyzet kínálta „missziós” lehetőséget. Pedig tanítványai lelkendezve hívták fel a figyelmét: „*Mindenki téged keres.*” (Mk 1,37) Jézus a körülmények kényszerétől függetlenül – de az Atya akaratahoz igazodva – viszonyult az adott helyzetekhez. Mindkét esetben a jelenlévők javára, az emberi szükségletek kielégítése érdekében végezte szolgálatát. De kitért az elől, hogy a tömegből felé irányuló igényeknek alávesse magát.

A János által megörökített kenyérszaporítási történet egy hosszú vitahelyzet bevezetője. Jézus nagy-nagy empátiával mélyen megértette a környezetében lévő emberek gondolkodását. Vágyaikat, szükségleteiket bizonyos tekintetben respektálta. Együttérzéssel és könyörülettel volt irántuk. De szembesítette őket azzal, hogy ha jóllaktak is, újra megéheznek. Újra jól fognak lakni, és újra megéheznek. Minden anyagi szükségletnek megvan a maga jogossága. Ugyanakkor – szerinte – az emberi élet ennél mérhetetlenül több. Elkezdte tanítani őket arra, hogy valójában nem a tovatűnő élet lehetőségeit és szükségleteit kellene középpontba helyezniük, hanem az „örök életet adó eledelt”. Miközben az emberi életnek vannak rövid távú és jogos igényei, az emberek lemondanak arról, ami rövid és véges életük idejében benne rejlik. Ő pedig ezt kínálta: az Isten igéjének teremto

ereje által létrejövő lelki tisztaságot, jóságot, szentséget, békességet, szeretetet. Így az élet teljességre jutásának kérdésében egy jottányit sem engedett. A kenyérszaporítási csodát követő viták során az emberek megkeményedtek, végül már nem akarták tovább hallgatni sem. Sőt a tanítványok sem értették meg őt. Ezt bárminek nevezhetjük, csak nem egy PR-tevékenységnek.

Vajon amikor a misszióban összeütközésbe kerül az emberek (akár jogos) elvárása azzal, amit Isten kínál, követjük-e Jézust? Az egyház ma – akárcsak valamiféle üzleti vállalkozás – a modern tájékozódás és hírverés eszközeivel igyekszik megnyerni az embereket a hitnek. A vélt modell legtöbb esetben Pál apostol. Amerikai gyülekezetnövekedési kurzusokon súlykolják, ha ma élne, bizonyára igénybe venné a kommunikáció összes csatornáját, hogy minél több embert elérjen az evangéliummal. Az egyik leggyakrabban ajánlott kontaktusteremtési módszer a közvélemény-kutatás. Milyen gyülekezet (barátságos és emberi szükségleteket kielégítő) lenne kívánatos annak az érdekében, hogy az egyház (véltetőleg az egyház tanítása is) vonzóvá váljon?

Lesslie Newbigin Evangélium a pluralista társadalomban című művében egy megfontolandó kérdést vet fel. Amennyiben a körülöttünk lévő világ igényeiből (vagy igénytelenségéből) indulunk ki: amely nem több, mint anyagi biztonság, ha lehet, jólét, esetleg pillanatnyi kényszer vagy érdek, az evangélizációval sehova se jutunk. Ha az igehirdetés ezekre a kérdésekre koncentrálna, akkor nem több pusztá fecsegésnél! Mert ha nincs értelmes kérdés a kortársak felől, nem lehetséges értelmes válasz sem. Aki nem lát különbséget a „Hogy lehet jól élni és lehetőleg mindenáron érvényesülni?” és Kornéliusz kérése között: „Itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit Isten rád bízott” – az vagy az emberről tud keveset, vagy a rábízott üzenetről. Esetleg mindkettőről.

A világ kérdéseinek a megválaszolása – Newbigin szerint – nem az egyház feladata. Éppen Jézus nyomán válik ez a legvilágosabbá.

Jézus azt képviselte, hogy az emberek forduljanak meg (ez a megtérés), forduljanak szembe az állandóan és erőszakosan előretolakodó világi vágyaikkal, fogadják el az igazságot, hogy ezeknél több az élet. Ez a több azonban nem e világi értelemben több, sőt nem is az e világi dolgokban található, hanem igazságszeretetben, békességben, irgalmasságban és szelídségben. Mindezeknek ugyan a világ szerint kicsi az árfolyama. Nem viszik úgymond előre a világot ama áhított „fejlődés útján”. Ahhoz töké kell, kapcsolatok, ravaszság és rátermettség. Az egyén ebből kéri – vagy követeli – a maga részét. Jézus viszont arra szólította fel hallgatóit, hogy vagy higgyenek Istennek, vagy folytassák tovább saját útjukat Isten akaratával ellentétes irányba. A szinoptikus evangéliumok kenyérszaporítási beszámolóit után ez hangzik: *„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem! Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megmenti azt.”* (Lk 9,23–24)

Jézusnál ezért nem egyszerűen az egyház növekedése, létszámbeli gyarapodása volt a cél. Nála Isten országa nem valamiféle formális, kegyes emberi elvárások csokrá, és nem egy kiváltságos csoport sajátos igénye, amelyet a hívők kedvük szerint tölthetnek meg a korszellemnek éppen megfelelő tartalommal. Isten országának „arca van”: ez maga Jézus. Az a keresztyén közösség, amely pusztán a maga számszerű növekedését tekinti legfőbb feladatának, meglehet, hogy éppen Isten akarata ellen munkálkodik.

Mielőtt a misszióban a magunk szerepéről, saját céljainkról és az azokhoz vezető eszközökről tájékozódnánk, Isten cselekvésének elsődlegessége felől kellene szilárd meggyőződéssel rendelkezünk. A misszió elsősorban nem a mi vállalkozásunk, hanem a Szentháromság egy örök Istené. Jézus megértette a világot, de nem adott helyt a világ igényeinek és módszereinek, hanem ellenkezőleg: konfrontálódott velük. Ahol az evangélium hitelesen megjelenik, mindig válságot idéz elő. Jézus megküzdött az emberekkel. Éppen az önmaguk felől érkező érvényesülési erővel és hatalmakkal szemben foglalt állást. Csak olyan áron elérgethette volna

ki ezeket, ha az ember magasabbra hivatott voltát (egyben az Atya szándékát) elárulta volna. A test a maga vágyaival, igényeivel mulandó. A lélek örök. Az igazság örök, a szeretet örök. Az evangélium Jézus szerinti képviselője, a missio Dei minden korban, ma is konfliktust okoz, és esetleg az egyház szenvedését hozza magával. Mert az egyház vagy felvállalja azt, amit a világ elvár tőle, és beáll egynek „a világ üdvöztetői” sorába, lásd fasizmus, nemzeti szocializmus, marxizmus, internacionalizmus, vagy éppen a mai divatos eszmék: piacgazdaság, globalizáció, posztmodernitás stb. Vagy bár képes felmérni, akár bizonyos mértékig respektálni az emberi igényeket, tudatában van annak, hogy Isten terve valami másról szól. VI. Pál pápa írta végrendeletében: „Ne gondoljuk, hogy azzal lehetünk a világ hasznára, ha átvesszük gondolatait, viselkedésmódját, ízlését! Azzal lehetünk hasznára, ha megértjük, szeretjük kortársainkat, vállaljuk szolgálatukat, de nem azonosulunk velük. Ha az isteni kijelentés alapján kritikus módon vagyunk szolidárisak velük.”

Elgondolkodtató, hogy éppen Pál apostol – aki a pogányok apostolaként igen sok embert megnyert az Isten országa számára – egyetlen missziós módszert sem tartott fontosnak kifejleszteni és tanítani vagy begyakoroltatni a gyülekezetek tagjaival. Sőt leveleiben még aktív evangelizálásra buzdító sorokat sem találunk. Ezzel szemben az evangélium szellemében való életmód és az abban való megmaradás képezi leveleinek fő tartalmát. Hogyan és kiben kell hinni, hogyan lehet elkerülni a rászedettséget, hogy valaki zsákmányt ne vessen a hitünkben (2Kor). Hogy kell a gyülekezet tagjainak konfliktusaikat megoldani, gondoskodni a szükségben lévőkről, megőrizni a házasság tisztaságát, özvegyekkel bánni stb.

Mindig titok az, hogy miképpen talál valakit szíven az evangélium igazsága. Ezt nem lehet programozni, nem lehet kikalkulálni, de ahol egy közösség Isten normáinak hűségében él, abban ez gyakran megtörténik.

Ezért nem lehet missziótlannak tekinteni Pál leveleit.

Hegyí András

(Részlet a *Misszió a 3. évezredben* című főiskolai jegyzetből, 2011)

Emléktábla-avatás Bagamérban

1911. november 25-én történt a bagaméri imaház ünnepélyes megnyitó alkalmá. Hűen igazodva az imaház fennállásának 100 éves idejéhez, 2011. november 27-én tartottuk ünnepélyes keretben az emléktábla-avató hálaadó istentiszteletet. Az alkalmon személyesen megjelent *Asztalos Imre* lelkipásztor Budapestről, valamint *Szabó Mihály* lelkipásztor Bihar-diószegegről – tekintettel arra, hogy a Bagaméri Baptista Gyülekezet története szorosan kötődik Erdély területéhez...

A főbejáratú ajtó mellett elhelyezett emléktábla előtt trombitaszóoló kíséretével aktuális énekek hangzottak igei gondolatok és imádságok megható üzeneteivel. Az ünnepi alkalmon számos vendég résztvevő maroknyi gyülekezetünkkel harmóniában adott dicsőséget Istennek megtartó szeretetéről! Bizonyágtételek és költemények tették színessé e rendhagyó ünnepélyt. Költőiesen kifejezve: mindent, ami bántó, értéktelen és veszendő, a *porba írd, s mindazt, ami értékes – mélyen a kőbe vésd!* Ilyen értelemben hangzott *Asztalos Imre* igehirdetésében az 1Sám 7,12 alapján a nagy kérdés: „mi történt mindeddig veletek?” Az emléktábla „Immánuel”, azaz „velünk az Isten” bevésített emlékeztető kijelentése hordozza a választ... Szabó Mihály hálaadó igei üzenetei a tíz leprás meggyógyult történetéből áradtak gazdagon az ünneplő közösség épülésére Lk 17,11–19. versei alapján. Kiemelkedő kérdéssé lett: „Hát a kilenc hol van?” Korunkban azonban az egy visszatérő feletti örömünk is fényesen tükrözi a mindent jól igazgató Isten dicsőségét!

Egyházi előjáróink kedves és bátorító hangnemben küldött írásos üzeneteit is hálás érzülettel olvastuk fel. *Szász Vince* gyülekezeti előjáró összefoglaló gondolatait szárnyaló befejező ének követte, majd a közösség a bőségesen elkészített szeretetvendégség javait fogadta örömteli szívvel. Isten áldása kísérje a gyülekezet jövődjét hitben békességre és szeretetre igyekvő bizonyosságokkal gazdagon!

Szász Ferenc

Imaheti levél

Kedves testvérek!

A verseny nemes formái lelkesítő erővel hatottak minden korban. A győzelem vágya mindig fontos motiváció volt a sportban, kultúrában, zenében, tudományban, műveltségben való megmérettetés alkalmával.

A verseny ártalmatlan és lelkesítően nemes formáiban is azonban szükségszerűen ott vannak a veszteségek is. A sikerélmény felemelő érzése mások kudarcélményének fájdalomán is születik. Ha pedig a gazdasági élet mozgatórugójaként működő kegyetlen versengést vagy a népek és nemzetek hatalmi rivalizációját nézzük, akkor a verseny humanista ártalmatlansága végképp ködbe vész.

Az ez évi egyetemes imahét apostoli tanítása azonban felfed egy titkot. Annak a győzelemnek a titkát, amelynek egyetlen vesztese van: a halál. A korinthusi első levél 15. fejezete arra emlékeztet bennünket, hogy Jézus Krisztus halál fölötti győzelmében osztozunk. Ez a jó hír átforgalmazza a versenyt, a győzni akarás értelmét, az evangélium ereje átforgalmazhatja a győzni akaró ember értékrendjét.

A Szentháromság Isten örökkévaló és megváltoztathatatlan szeretete a halál fölötti győzelme által megváltoztat bennünket. Ez az „elváltozás” az utolsó napon a feltámadást jelenti, addig pedig a „nem hiábavaló” fáradozásra való készségünk és képességünk gyakorlását.

Jézus a versengés kísértésébe esett tanítványait egy minősített versenyre hívja: aki első akar lenni, legyen az utolsó és legyen mindenki szolgálója! Bűnös természetünk „elváltozás”, átváltozás, átforgalmazás nélkül erre képtelen, de az átforgalmazó erő Krisztusban itt van közöttünk.

Az imahét nyolc napja arra rendeltetik, hogy ez az átforgalmazó Krisztus híveiben világszerte valósággá legyen. Segítsük egymást ebben, hogy Krisztussal sok olyan győzelmet arassunk, amelynek további nyertesei vannak, s csak a gonosz és a halál a vesztese! Ez az átforgalmazó élet szerezzen sok boldogságot nekünk és a körülöttünk lévőknek az új esztendőben!

**Dr. Erdő Péter
D. Szebik Imre**

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért 2012. január 15–22.

*„Mindannyian el fogunk változni a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme által.”
(1Kor 15,51–58)*

ELSŐ NAP

A szolgáló Krisztus átforgalmaz

Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon
(Mk 10,45).

Ezen a napon úgy találkozunk Jézussal, mint aki a győzelemhez vezető úton szolgál. Úgy látjuk őt, mint aki „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és életét adja váltásul sokakért” (Mk 10,45). Ebből következik, hogy Jézus Krisztus egyháza szolgáló közösség. Ha különböző ajándékainkat az emberiség közös szolgálatára használjuk fel, akkor láthatóvá válik Krisztusban való egységünk.

Gondolatébresztő kérdések

1. Mely szolgálati ágakat fenyegeti leginkább a büszkeség és az arrogancia?
2. Mit kellene tenni ahhoz, hogy minden keresztyén szolgálatot még inkább szolgáltnak tekintsünk?
3. Ökumenikus közösségeinkben mit tehetnénk jobban annak érdekében, hogy az elszigeteltség helyett a Szolgáló Krisztusra mutassunk?

MÁSODIK NAP

Az Úrra való csendes várakozás átforgalmaz

*„Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot!”
(Mt 3,15)*

Ezen a napon az Úrra való türelmes várakozásban mélyülünk el. Ahhoz, hogy bármilyen változást elérjünk, állhatatosságra és türelemre van szükségünk. Amikor bármiféle átalakulásért könyörgünk Istenhez, az egy-

részt hitünk cselekedete, másrészt Isten ígéreteiben való bizalom. Az Úrra való ilyen várakozás mindenki számára lényeges, aki ezen a héten az egyház látható egységéért imádkozik. Minden ökumenikus cselekedet időt, kölcsönös odafigyelést és közös tevékenységet igényel. Mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy a Lélek munkájában együttműködjünk a keresztyének egységéért.

Gondolatébresztő kérdések

1. Mely élethelyzetekben lenne szükséges, hogy nagyobb bizalmunk legyen Isten ígéreteiben?
2. Egyházi életünk mely területeit veszélyezteteti leginkább az elhamarkodott cselekedetek kísértése?
3. Milyen helyzetekben kellene a keresztyéneknek várniuk, és mikor kellene együtt cselekedniük?

HARMADIK NAP

A szenvedő Szolga átforgalmaz

Krisztus szenvedett értünk (1Pt 2,21).

Ez a nap arra hív, hogy Krisztus szenvedéséről elmélkedjünk. Amikor Krisztust, a szenvedő Szolgát követjük, akkor az a dolgunk, hogy szolidaritást vállaljunk mindazokkal, akik szenvednek. Minél közelebb kerülünk Krisztus keresztségéhez, annál közelebb kerülünk egymáshoz.

Gondolatébresztő kérdések

1. Hogyan segít hitünk megválaszolni a hosszan tartó szenvedés kérdéseit?
2. Manapság az emberi szenvedés mely területeit hagyjuk figyelmen kívül vagy becsüljük le?
3. Hogyan tehetnek közösen tanúbizonyságot a keresztségéről a krisztusiak?

NEGYEDIK NAP

Az Úr gonosz feletti győzelme átforgalmaz

Győzd le a rosszat jóval (Róm 12,21)!

Ezen a napon mélyebben szembesülünk a gonosz elleni küzdelemmel. A Krisztusban való győzelem mindannak a legyőzését is jelenti, ami Isten teremtett világát rombolja és távol tart minket egymástól. Jézusban mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy az új életben osztozzunk, újult bizalommal küzdjünk azzal szemben, ami rossz ebben a világban, és örül-

jünk annak, ami jó. Amíg megosztottak vagyunk, addig nem vagyunk elég erősek, hogy korunk gonosz erőit legyőzzük.

Gondolatébresztő kérdések

1. Hol találkozunk gonosszággal saját életünkben?
2. Milyen módon segít bennünket hitünk, hogy legyőzzük a gonosszágot és a Gonoszt?
3. Mit tanulhatunk azokból a helyzetekből, amikor a véleménykülönbség utat enged a megbékélésnek?

ÖTÖDIK NAP

A feltámadott Úr békessége átfomál

Jézus közéjük lépett és ezt mondta: Békesség néktek! (Jn 20,19)

Ma a feltámadott Úr békességét ünnepeljük. A Feltámadott a nagy Győztes, aki a halálon és a sötétség birodalmán aratott győzelmet. Ő egyesíti tanítványait, akiket megbénított a félelem. Az életnek, valamint Isten eljövendő országáért való tenni akarásnak új távlatait nyitja meg előttünk. A Feltámadott Úr egyesít és megerősít minden hívőt. A feltámadás általi átalakulásunk ismertetőjele a békesség és az egység.

Gondolatébresztő kérdések

1. Az erőszak mely megjelenési formáival tudjuk közösen felvenni a harcot?
2. Milyen rejtett ellenségeskedésekkel szembesülünk, amelyek a keresztyén közösségeket próbálják meg?
3. Hogyan tanulhatnánk meg egymást úgy köszönteni, ahogy Krisztus tette?

HATODIK NAP

Isten állhatatos szeretete átfomál

Ez a győzelem a mi hitünk (1Jn 5,4).

Ezen a napon Isten állhatatos szeretetére összpontosítjuk figyelmünket. A húsvéti misztérium felfedi Isten kitartó szeretetét, és a hit új útjára hív minket. Ez a hit legyőzi a félelmet, és megnyitja szíveinket a Lélek hatalma előtt. Az ilyen hit

Krisztussal és egymással való barátságra hív.

Gondolatébresztő kérdések

1. Hogyan kellene keresztyén szeretetünket kifejezni a különböző vallások és filozófiák összefüggésében?
2. Mit kell tennünk, hogy még hitelesebb tanúi lehessünk Isten örökkévaló szeretetének ebben a megosztott világban?
3. Hogyan tudnák Krisztus követői még láthatóbban támogatni egymást?

HETEDIK NAP

A Jó Pásztor átfomál

Legeltesd az én juhaimat (Jn 21,17)!

A bibliai szöveg az Urat úgy mutatja be ezen a napon, mint aki erősíti nyáját. A Jó Pásztort követve arra hívtunk el, hogy erősítsük egymást az Úrban, támogassuk és erősítsük a gyengéket és az elesetteket. Egy Pásztor van, és mi az ő nyája vagyunk.

Gondolatébresztő kérdések

1. Mi módon ösztönöz a jó Pásztor bennünket arra, hogy támogassuk, új életre keltsük és visszaadjuk a biztonságérzetét azoknak, akik eltévelyedtek?
2. Hogyan tudják a különböző felekezetekhez tartozó keresztyének egymást erősíteni a Krisztusról való hitvallásban és tanúbizonyság-tételben?
3. Ma számunkra vajon mit jelentenek Pál apostol figyelmeztető szavai: „Erősödjete meg az Úrban... Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét...”

NYOLCADIK NAP

Krisztus uralma egyesít

Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön királyi székemen (Jel 3,21).

A keresztyének egységéért tartott imahét utolsó napján Krisztus uralmát ünnepeljük. Krisztus győzelme képesé tesz minket, hogy reménységgel tekintsünk a jövőbe. Ez a győzelem legyőz mindent, ami megakadályozza, hogy Krisztussal és egymással az élet teljességének részesei lehessünk. A keresztyének jól tudják, hogy a köztünk lévő egység mindenekelőtt Isten ajándéka. Részesedés Krisztus dicsőséges győzelmében mindazok felett, ami elválaszt bennünket.

Gondolatébresztő kérdések

1. Hogyan jelenik meg életünkben a hamis alázatosság és a földi dicsőségre sóvárgás?
2. Hogyan fejezzük ki közösen Krisztus uralmába vetett hitünket?
3. Hogyan éljük meg Isten eljövendő országába vetett reménységünket?

A Mammon

A gyanútlan ősök bőségistenként tisztelték, s borultak le lába elé.
Hittek benne, míg át nem ejtette őket.
Csavaros eszén túljárni nehéz.
Aki nála házal, az találomra nem kap, de nem küld el senkit üres kézzel akkor sem, ha szegény, ha fukar.
De megkérdezi a klienstől: Mid van?
S ahhoz mérten nagylelkűen kölcsönt ad.
A kérdés, hogy ezzel ki nyer, s ki veszít,
kósza probléma, a kölcsön most segít!

Az oroszlánszívű Mammon nyugodt, sosem kapkod. Istent fázón tiszteli, de az embert bátran perelni meri!
Ha az adós roppan terhe alatt, kérni megint a Mammonhoz szalad, hozzá, még mindig lágyszívű marad.
Ám a felajánlott látszatsegítség: a haladék vagy átiitemezés, már nem segély, s követi az árverés!

Járuljon a kegyelem trónjához, s a bajok közt Istenhez kiáltson mindenki, aki kiutat keres!

Te nyiss, Uram, nekem tágas teret!

Nagy Ferenc

Két szerzetes története

Két szerzetes zarándokútja során egy sekély folyóhoz ért. Partján egy fiatal hölgy állt, aki nem szeretete volna, ha megázik az új ruhája. Az egyik szerzetes gondolkodás nélkül felkapta a hátára a nőt, átgázolt a vízen, és letette a túlparton. Aztán folytatták útjukat. Körülbelül egy óra múlva a társa kifakadt:

– Nem helyénvaló megérinteni nőt, a parancsolatok tiltják! Áthágtad a szabályokat!

A másik csendesesen megjegyezte:
– Én már egy órája letettem a folyónál, te miért hurcolod most is magaddal?

Törekedjünk arra, hogy mihamarabb megszabaduljunk minden olyan gondolattól, ami a lelkünket nehezé teszi!

Hogyan alakul ki egy mozgalom?

A következő cikk arról szól, amit pontosan foglal össze a cím: Hogyan alakul ki egy mozgalom? Baptista közösségeink hajdanán mozgalomként indult. A mindenkor Egyház örök kérdése ez: hogyan tartható fenn a mozgalmi jelleg, hiszen abban van a közösség vitalitása. Erre próbál választ keresni az írás. A cikkhez kapcsolódó előadás megtekinthető magyar felirattal a www.ted.com oldalon. (A szerk.)

Ha eleget tanultál arról, hogyan kell vezetni az embereket, és motiválni egy mozgalom létrejöttét, akkor nézd meg, hogyan alakul valójában egy mozgalom a kezdetektől egészen a végéig kevesebb mint három perc alatt! A vezetőnek elég bábornak kell lennie ahhoz, hogy kiálljon az emberek elé, még akkor is, ha nevetségessé fog tűnni. Hihetetlenül egyszerű, amit tesz, akár azt is mondhatnánk, hogy ez egy kézikönyv. Ez egy mozgalom megalakulásának kulcsa – egyszerűnek kell lennie, hogy könnyű legyen lemásolni. Új bizalmas érkezik, akinek kulcsszerepet szánunk: bemutatja, hogyan kell követni. Figyeljük meg, hogy a vezető egyenértékű partnerként fogadta őt el, úgyhogy itt már nemcsak a vezetőről van szó, itt már róluk is szó van, így, többes számban. Figyeld meg, hogy barátokat hív, hogy ők is csatlakozzanak! Nagyfokú bátorságról tesz tanúbizonyságot az, aki elsőként csatlakozik. Húzd ki magad, lépj az emberek szeme elé, még akkor is, ha ez nevetségessé tesz! Az első követő gyakran alárendelt pozícióba sodorja magát. Az első követő az, aki a magányos bolondot vezetővé változtatja. Ha a vezető a gyufa, akkor az első csatlakozó az, aki meggyújtja a tüzet. A második követő kiegyenesíti az utat: bebizonyítja, hogy az első helyesen járt el. Most már nem egy magányos bolondról van szó, nem is két bolondról. Hárman már tömeget jelentenek, és a tömeg az újdonságot jelenti. A mozgalomnak mindig nyilvánosnak kell lennie. Tegyé meg mindent annak érdekében, hogy a nyilvánosság ne csak a vezetőt lássa belőle! Mindenkinél látnia kell azokat is, akik követik a vezetőt, mert éppen ők azok, akik

(folytatás a következő oldalon)

A vakok iskolája

Noémi meghívott fuvola-diplomahangversenyére, a Vakok Intézete Nádor Termében tartotta a bemutatót.

Boldogan mentem régi iskolámba. Hamarabb leszálltam a buszról, hogy gyalog járhassem be kisiskolás korom útjait, a kerítések keskeny széleit, a macskakövek ugróiskoláit, a loncevő kerítéseket és a szánkútakat.

A Damjanich utcába kellett volna mennem elemibe, mert az Angolkisasszonyok Tanítóképzője ott volt, de mire én elkezdhettem az iskolát, már csak bombatölcsér éktelenkedett a helyén. Így jutottam a Városliget szélén levő másik iskolába. A vakok adtak egy emeletet a patinás hírű tanítóképző munkájának folytatásához. A kicsik azért kellettek, hogy gyakorolhassanak a képzősök: módszert, tanítást, szeretetet.

Szívesen mentem a Nádor Terembe Noémiért is, akit négy évig tanítottam, és az ő osztályukkal kaptam lehetőséget, hogy órarendbe beillesztve „bibliaismeret” tantárgyat tanítsak. Micsoda négy év volt ez! Csak Isten tud ekkora ajándékot adni. A gyerekek Bibliát kaptak, elkezdtek foglalkozni vele, szinte együtt tanulták a betűket és a bibliai fogalmakat. Hitre jutottak, és megváltozott az életük. Noémi izraelita kislány volt, gyakorolták is hitüket, mégis szívesen hallgatta az Újszövetség üzenetét. A születéstörténet annyira meghatotta, hogy ő is szeretett volna valamit vinni Jézus elé. Egyik órán elkérte a Bibliát – amit az osztálykönyvön tartottam mindig –, és kérte, keressem ki neki Mária hálaénekét. Meg szeretné tanulni. Kiengedtem a folyosóra, hogy nyugodtan foglalkozzon vele. Húsz perc múlva bejött, és az osztály előtt felmondta a magnificat szövegét. Szépen, hangsúlyozva. Nyolcéves volt a kislány, és ez az ő korában óriási teljesítmény. Szerettem volna megjutalmazni. Csokitorta, könyvjelző jutott eszembe, de ő fennkölt mozdulattal utasított el minden ajándékot. „Az a legnagyobb ajándék, hogy ezt tudhatom, ennél többet nem adhat nekem a tanító néni!”

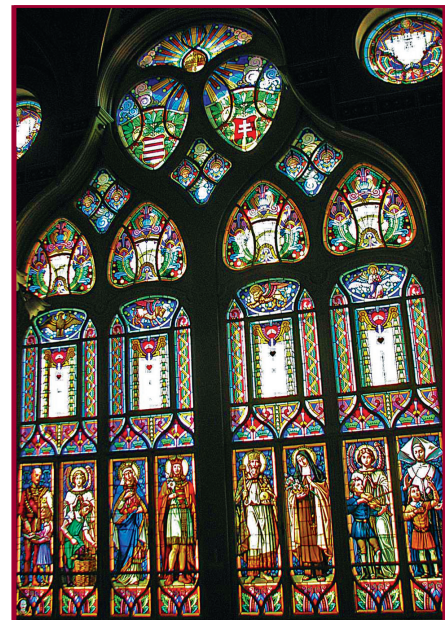
Felejthetetlen érzések, gondolatok, emlékek! Nem csoda, hogy szívesen hallgattam a játékát. Egy idő után azt vettem észre, hogy a kisiskolás emlékeim nagy erővel törtek rám, és minden igyekezetem ellenére átélek egy régi időszakot, amikor én játszottam a vakok iskolájában.

Az apukám nem ide íratott be, nem is ő fogta a kezem, hogy évnitő-

ra menjünk. Anyuka vezetett szeretettel, és kérte, jól jegyezzem meg az utat, mert holnaptól nekem kell jönnöm egyedül. Kerestem magamnak emlékeztető jeleket, például az egyik kerítésen elment egy cica, egy romos ház erkélyén egy gyönyörű lány napozott, ezen a helyen százszorszép nyílt az elhagyott kertben. Másnapra a szín megváltozott, és a díszlet tovatűnt. Azért valahogy mégis odaértem.

A tanító néni egy icipici terembe vezetett bennünket, a vakok természetrajzi szertárába. Tizenhárman voltunk, elfértünk benne. Kilenc lány és négy fiú járt az osztályba. De micsoda osztályterem volt! Két falán mennyezetig érő üvegszekrény, tele kitömött

(folytatás a következő oldalon)

Vakok Intézete – Nádor Terem

Hogy lehet az, hogy Magyarország ma legnagyobb ólomüveg ablaka nem egy templomban van, hanem egy olyan helyen, ahol a javarészt oda bejárók mégcsak nem is láthatják?

Tímár Péter egy interjúban így nyilatkozik az ablakról a Vakvagányok című film kapcsán:

„Amikor megláttam a színes ablakot, az első ostoba reakcióm az volt, hogy minek a vakoknak ez a csodálatos ablak. Később értettem meg, mikor már beszélgettem velük, hogy a gyerekek tudják, az az ablak gyönyörű. Azzal a tudattal lépnek be a terembe, hogy valami nagyon szép sugárzik rájuk.”

(folytatás az előző oldalról)

állattal, üvegedényekben úszkáló tete-mekkel, csontvázakkal. Az egyik sarokban fent trónolt egy sas. Még a tér-dem is összekoccant a félelemtől, amikor ebbe a szobába léptem.

Az első osztály csak négy hónapig tartott, de olyan jól megtanultunk olvasni, hogy egész életünkben nagy hasznát vehettük.

Együtt jártunk iskolába a vakokkal, a látók és a „nem látók”, az épek és a sérültek. Sok idő telt el, mire rájöttem, hogy nem is volt olyan nagy különbség közöttünk.

Eleinte nagyon féltem világtalan társaimtól, irtóztam az arcukon táton-gó sebekről és a bőrükbe ivódott fémes repeszszilánkoktól. Tehetetlenül néztem őket, és csak sajnálkozni tudtam. Néha új gyerek érkezett. Valahol az országban lövedékkel játszottak. A szemük világával fizettek érte. Ők voltak a háború kései áldozatai. Könny nélkül sírtak, keserves bánatuk hangja betöltötte a mi apró, félelmekkel teli tanter-münket, ahol minden élettelen dolog-nak volt szeme, de a platánfát átölelő kicsi lánynak már nem.

A látók az első emeleten tanultak, a nem látók a második és harmadik szinten. Ők ott laktak, éltek tizennégy éves korukig. Tapogatták a korlátot, a csupasz falat, a tornaszerek rúdját, így találtak nehezen „haza”. Mi is tapogat-va mentünk, utánoztuk őket, és nem akartunk rohangálással szomorúságot okozni nekik.

Mégis, minden jó szándék ellenére óriási feszültség volt közöttünk. Tanáraink értő szemmel figyelték apró rez-zenésünket, és segítettek feloldani a gátlásokat. Megtanítottak a kapcsolat felvételére, közös játékokat szerveztek, megmutatták, hogyan segíthetünk nekik. Lassan én is megpróbáltam köze-ledni hozzájuk. A megszólítás, bemutatkozás után meg kellett fognunk a kezüket. Ez jelentette számukra, most én leszek a szemed. Ők soha nem nyújtották elsőként a kezüket.

Csodálatos élményekkel gazda-godtam általuk. Amíg én voltam a szemük, sétáltunk a parkban, és me-séltem nekik. Egy idő után megnyíl-tak, és legmélyebb fájdalmukat is el-mondták. Megtudtam tőlük, mit éltek át, amikor végleg beborult életük ege. Eltűnt róla a nap fényessége, csak a melege maradt. Az embereket nem külső tulajdonságaik alapján ismerik meg, hanem a hang mélységéről, lágy-ságáról. Az elvesztett érzékszervet másként pótolják. Meséltek a hang, a levegő érdekes tulajdonságairól. Más életet éltek.

Fel sem fogtuk igazán, milyen mély válság indította a világtalan kisfi-úkat, hogy hetente megkérték egy-egy látó kislány kezét. Mi, akik „papás-ma-mást” játszottunk a körfolyosó egy-egy zugában, nem lepódtunk meg a le-ánykérésen, csak nevettünk rajta, pe-dig a későbbi kudarcoktól való félelem indíthatta őket erre a szokatlan játékra. Játéknak vettük, és játszottunk velük, talán a szívükkel is.

Mivel más szemléltetőeszközök nem voltak a képzőben, a vakok esz-közeit használták tanítóink. A dom-ború felszíni térkép, a Braille-írás, a tapintással érzékelhető matematikai eszközök erősebb fogalmakat vés-tek a tudatunkba, így nagy hasznunkra váltak.

Amikor nagyobbak lettünk, felol-vasással segítettünk a házinyomdá-ban. Ezt a műhelyt egy vak nyomdász működtette, akinek felolvastuk a mi tankönyveinket, ő pedig vakírással le-írta. Így egészítették ki a tankönyvállo-mányt. Érdekes munka volt, megtisz-telő feladat. Megismerkedtünk azok-kal a mesterségekkel is, amelyekkel felnőttkorukban kenyeret kereshetnek. A legnemesebb tehetség a zenéhez fűzte őket. Szinte mindegyik gyerek zongorázott, énekelt.

Ebben a teremben hallgattuk a hí-res vakkórust, a világtalan növendé-kek hangversenyét. Ezek az emlékek elevenedtek meg bennem a fuvolájá-ték alatt.

A szünetben elindultam megkeres-ni a régi tantermet. Tapogattam, mer-re menjek, de a jelek elvesztek, mint régen. Kerestem a fákat, amik helyze-tüknél fogva eligazíthattak volna, de semmit nem láttam, mert sötét volt. Lementem a kapuhoz. Onnan bizto-san eligazodom, hiszen jobb kéz felől volt a szánkómegőrző, bal kéznél a portás. Pár lépcső felfelé. De onnan merre? Nem kellett ezen tűnődnöm, átalakították a teret, minden másként nézett ki.

Tanácstalanul álltam, hiába láttam, mégsem vitt el a szemem oda, ahová akartam. Behunytam a szemem, és hir-telen mindent megtaláltam. A bennem élő emlékekre friss fény ragyogott, és minden ott volt, úgy volt, olyan volt, mint régen.

A szívem belső fényére világosod-tak meg, mint ahogy Noémit is belső fény vezette Mária hálaénekéhez, hogy meglássa a „kegyelembe foga-dott” gyönyörű szolgálatát, és elvezes-se a kései utódot a Messiás jászolához.

Frittmann Lászlóné
(Részlet a *Virágos katedrám*
című könyvből)

(folytatás az előző oldalról)

újabb tagokat toboroznak, és nem pedig a vezető. Így, és újabb ketten csatlakoznak, majd további hárman. Szépen beindult a toborzás. Így ala-kult meg a mozgalom. Minél több ember jön, annál kisebb kockázatot vállalnak azok, akik csatlakozni sze-retnének. Ha előtte még hezitáltak, most már erre nincs szükség. Nem fogják őket kinevetni, nem fognak kitűnni a tömegből, a tömeg részei lesznek – elég, ha igyekeznek. A kö-vetkező percben meglátod, hogyan csatlakozik a maradék, akik jobban szeretik, ha egy tömeg részei, hiszen rövidesen éppen akkor lesznek ne-vetségesek, ha nem csatlakoznak. Ez annak a módja, hogyan alakul egy mozgalom. Ismételjük át, mit tanultunk ma: Ha a magad nemé-ben egy trikó nélkül táncoló fiú vagy, teljesen egyedül, fontold meg, hogy az első követőhöz egyenrangú társként kell viszonyulnod, úgy, mintha a sorstársad lenne! Tudasd vele, hogy az egész a mozgalomról szól, nem pedig rólad! Ne feledd, hogy a nagyközönség előtt is be kell mutatkoznod! És lehetőséget kell adnod az embereknek, hogy köves-senek.

De mi a legnagyobb tanulság – észrevetted?

A vezetői szerep túl van dimen-zionálva. Igen, minden azzal a trikó nélkül táncoló fiúval kezdődött, és ő ezért minden tiszteletet megérdem-el, de te is láthatod, mi is történt valójában. Éppen az első követő volt az, aki a magányos bolondból vezetőt faragott. Azt mondják, mindegyikünknek vezetőnek kelle-ne lennie. De ez nem lenne haté-kony. A legjobb módszer arra, ho-gyan hozzunk létre egy mozgalmat, hogy szégyen nélkül csatlakozunk valakihez, és megmutatjuk a többi-eknek, hogyan kövessenek. Ha egy magányos bolonddal találkozol, aki valami csodálatosat tesz, legyen elég bátorságod ahhoz, hogy az első légy, aki követi őt! Sokak szemében Jézus is egy különc örült volt. A leg-több élő keresztyén mozgalom is úgy jött létre, hogy új módon állt Jé-zus mögé valaki (például gondol-junk Assisi Szent Ferencre vagy *Lu-therre*). Ha szeretnénk, hogy az in-tézményesültté vált gyülekezetünk mozgalmi jelleget ölthessen, ne-künk is ezt kell tennünk!

Derek Sivers

A keresztyénség nem fejbólogatás...

Interjú Bakó Béla Pál
Ferenc-rendi lelkésszel (részlet)

– Mi a véleményed a keresztyénség mai állapotáról?

– A keresztyénség mély válságot él át, és ez azért van, mert nem tudja magát függetleníteni a külső befolyásolástól. Nagy szükség volna most is, mint mindig, a Krisztus melletti személyes tanúságtételekre. A keresztyénnek el kellene jutni arra a szintre, hogy hiteles Krisztus-követő legyen. Ehhez nem kellene magas szintű tanulmányok, csak Jézus megismerésére van szükség, megtudni azt, hogy ő mit akar tenni az ember javára, miért várja el a vele való életközösséget. Ezt fontos megérteni, hogy ebbe a folyamatba önmagamat vigyem be, ne akarjak más lenni. Csak akkor lehetek boldog, ha megtalálom a módját ennek. A természetben is ez van, például egy virág ne akarjon másképp illatozni, mint amilyen a saját illata! Ehhez tudatosítanunk kell Krisztus jelenlétét életünkben. Az emberekre inkább hat a pénz szaga, a karrier lehetősége, az anyagi jólét. Ezek elvakítják az embert. Hagyni kellene, hogy végigfolyjanak rajtunk a különböző hatások, de ne álljunk meg azoknál, ne legyen más életcélunk, mint Krisztus! Lényegében mindenki meg tudná ítélni, hogy mi az értékesebb, mi a mulandó és mi az állandó. Csak Isten állandó, az ő jelenléte, a többi mind mulandó. A keresztyének egysége Krisztusban, a szeretetben valósulhat meg. Nem lehet katolikusul vagy reformátusul szeretni, döntő az, amit Krisztus mondott: a szeretet Isten iránt, a felebarát iránti szeretet.

– Mi az elképzelésed a keresztyének társadalmi szerepvállalásáról?

– A keresztyén nem vonulhat ki a világból. Neki ott kell lenni, a kovász szerepét be kell tölteni. Van, aki tudja szóról szóra a Bibliát, de nem ér vele semmit. Az Igét meg kell élni a gyakorlati életben, erről van szó. A megoldás nem az, hogy elkezdem a keresztyén elveimet hirdetni, hanem az, hogy elkezdem élni. A krisztusi tanítás nem maradhat ki semmiből. A vi-

(folytatás a következő oldalon)

KIFI – Keresztyén Fiatalok Társasága

A gyerekek és fiatalok között végzett szolgálatunkban nagy hangsúlyt fektetünk a prevencióra, vagyis olyan életcél szeretének bemutatni számukra, mely távol tartja őket a rossz társaságtól, egyben megmutatja nekik a hívő élet szépségét. Programjainknak az a célja, hogy a gyerekek és fiatalok mellett keresztyén közösség álljon, mely felkarolja, támogatja őket hívő életük kialakulásában, fejlődésében.

A KIFI 2011-es táborai

Tavaszi táborunk Pencen volt. Nagyon jó hangulatú három nap volt ez – ahogyan már megszokhattuk.

Júniusban egy kalandos nomád sáttortábor volt a Börzsöny-hegység festői völgyében.

Júliusban kenutúrán voltunk. Ismét lenyűgözött bennünket Isten csodálatos világa, és az a szabadság, amiben részünk lehetett. Az Istentől kapott szabadságunkról beszélgettünk ezen a héten.

A KIFI 2011-es legnagyobb tábor a Király tábor volt Pencen. A helyi iskolában a baptista egyház missziós sátrában voltunk együtt 120 gyerekkel hét napon át. A sok lelkes fiatalal Gedeon történetét tanulmányoztuk.

A tábor végén egymás után jöttek előre a fiatalok, és meghatódva mondták el, hogy ők is szakítani akarnak a régi bűnös életükkel, és újat akarnak kezdeni.

Rendszeres évközi penci programjaink

Minden hétfő délután játszóházba várjuk az általános iskolában az alsó tagozatosokat, ahol a Bibliával ismerkedünk, kb. húsz gyerekkel.

Szombat délutánonként szintén az iskolában nyolc-tíz fős tagozatos részvételével tiniklubot tartunk. Itt már több lehetőség adódik az örömhír átadására.

Minden szombaton este KIFI-ifi van kb. 20 fiatallal. A bibliatanulmányozás mellett sok lehetőség adódik

jó beszélgetésekre, játékokra is. Igazi vidám keresztyén csapat ez!

Nagy örömünkre 2011-ben négy KIFI-s fiatal merítkezett be Pencen, majd Nagykőrösön is.

Az ifiek jól összeszokott csapata adja a 15 tagú KIFI együttest, akik rendszeresen vezetik a gyülekezet dicsőítését.

Változatlan népszerűséggel zajlanak családépítő klub alkalmaink is. Filmklubot, kézműves foglalkozásokat tartunk a felnőtteknek, és keresztyén életünkre nézve a jó, keresztyén megoldásokat a Bibliából.

Új kezdeményezésünk a település idősei számára tartott nyugdíjas klub havonta egyszeri alkalmi. Szeretnénk egyre többet törődni az idősekkel.

Terveink

Készülünk a téli táborunkra Terénybe. Legalább 40 fős létszámmal leszünk együtt négy napig. Gyönyörű környezetben leszünk, miközben a fiatalok számára szeretnénk igazi jó példát adni életük kezdetén.

Együtt töltjük a szilveszter éjszakát a Penci Baptista Imaházban, ahol fiatalos, lendületes programokkal készülünk az együttlétre.

Várjuk a fiatalokat táborunkba!

Várunk segítséget

Várunk segítőt a táborainkba. Szükségünk van mindenkire, aki szeretne segíteni misszióinkban!

A segítők és a gyerekek tábori költségeinek kifizetése sokszor nagy gondot okoz. Minden anyagi segítségnek örülünk!

A fiatalokkal való foglalkozáshoz és az idősekkel való törődéshez egy mikrobuszt kérünk Istentől.

Köszönjük mindenkinek, aki az adója 1%-ával bennünket segített.

További információ található: www.kifinet.hu.

Kapcsolat: Boldizsár Attila, info@kifinet.hu. Baptifon: 06-20-886-4000.

Ne szeressétek ezt a világot!

János apostol így ír: „Ne szeressétek ezt a világot, se a világ dolgait!” (1Jn 2,15a – egyszerű fordítás WBTC). A Biblia üzenete ez a keresztyéneknek. Onnan is tudhatjuk, hogy hívókhöz szól, mert a levélben később ezt olvassuk: „Ezeket nektek írom, akik már hisztek Isten Fiának nevében. Azért írom, hogy egészen biztosak legyetek benne: nektek már most örök életetek van.” (1Jn 5,13)

Vizsgáljuk tovább az első idézetet! Örök kihívás a keresztyéneknek – akikért Jézus így imádkozott, hogy „nem arra kérlek (Atyám), hogy vedd ki őket ebből a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15) – a világ (részleges vagy teljes) szeretete.

Mennyire szeret(het)em a világ dolgait, és mik ezek? János így folytatja: „...aki ezt a világot szereti, az nem szereti az Atya-Istent.” (1Jn 2,15b) A képlet a következő: vagy-vagy. Egy mást kizáró választás. Rengeteg problémánk abból adódik, hogy ez nem valósul meg a gyakorlatban. A megtéréskor az ember választ az élet mellett. Aztán mégis sokszor megmarad, visszajön a világ szeretete is. Ez az is az a probléma, mely végigkísérte és jellemzi ma is Isten egyházának életét. Figyeljük meg, nem azt írja az ige, hogy aki ezt a világot szereti, azt nem szereti az Atya Isten – mint ahogy én először félreolvas-tam. Az Atya szereti a bűnös embert, a bűnt viszont gyűlöli. A bűn jelenléte, a világ szeretete lehetetlenné teszi Isten teljes szeretetét, mert ő féltékeny Isten, teljes szívet kíván. Jézus

így tanítja tanítványait: „Senki sem szolgálhat két Úrnak egyszerre. Hiszen vagy gyűlöli az egyiket, és a másikat szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti.” (Mt 6,24) Ez a megosztott szív problémája.

A Biblia nem megy bele a kompromisszumba. Ha egy kicsit is engedne itt, akkor elindulna a lavina.

A világ dolgai pedig a következők: „Ezek azok a gonosz dolgok, amik a világban vannak: olyan dolgokat kívánnak, amik bűnös természetűeknek tetszenek, megkívánjuk azokat a bűnös dolgokat, amiket megláttunk, büszkék vagyunk arra, amink van.” (1Jn 2,16) Az Isten nélküli emberben a kívánság uralkodik, enged neki, és még büszke is rá. Nem tud nem engedni. A hívó embernek van ereje a Szentlélek által ezeken uralkodni.

Milyen a jövőképe az Istent szerető hívőnek és a világot szerető hitetlennek? János apostol így folytatja: „mindezek nem az Atya-Istentől, hanem a világból származnak. Ez a mostani világ elmúlik, és vele együtt az is, amit a hitetlen emberek kívánnak. De aki Isten akaratát és terveit viszi véghez, az örökké él.” (1Jn 2,16b–17) Elmúlás, örökkévalóság. A hitetlen ember a múltjából éli jelenét, a hívó ember a jövőjéből éli jelenét. Ha megértjük és tudatosítjuk, hogy Isten örök életet ad(ott!) nekünk Jézus áldozatának elfogadása által, ez erőt ad arra, hogy ne szeressük a világot, hanem Isten akarata és terve szerint éljünk.

Tóth Krisztián

Vezetés nélküli aktivitás

A Szent Szellem vezérlése alatt álló keresztyén ember áldott csendben várakozik Isten előtt. Nincsenek egyéni kezdeményezései, akciói, ki tudja várni cselekvésének idejét. Csak akkor mozdul, cselekszik, ha a Szent Szellem indítja. Ám a vezérlés nélküli keresztyént saját értelme mozgatja, s ténykedéseivel megelőzi Istent. A gyülekezetekben mind a két eset fellelhető, nehéz megkülönböztetni.

A vezérlés alatt álló Isten szolgálja az Isten tökéletes akaratát cselekszi folyamatosan, függetlenül minden emberi befolyástól. A második ténykedéseiben a saját értelme vezeti. Minden ilyen tevékenységét, lehet az bár jó is, Isten nem igazolja, az ő szemszögéből tekintve olyan az,

mintha semmit sem csinált volna. Mert csak a Szent Szellem általi cselekedet építő, és szolgálja Isten dicsőségét.

Gondoljunk csak Saulra, a későbbi Pál apostolra, aki teológiailag igen képzett volt és rendkívül tevékeny! Megtérése után mégis minden addigig kárnak és szemétnak ítélt. Jézushoz intézett kérdése: „Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?” – mintha semminek minősítené minden korábbi cselekedetét.

Az igei kijelentések alapján igazságként is kimondhatjuk, hogy ami nem az Isten tökéletes akarata alapján történik, az a „semmi” kategóriájába sorolható.

Venyercsán László

(folytatás az előző oldalról)

táiban ne az érzelmeim, hanem a jelenlétem, az életem döntsön. Nem a megkeresztelt, hanem a keresztyéni élet a fontos. A keresztség még nem minden. Azt az életünkkel kell nyilvánvalóvá tenni. „Ti vagytok a világ világossága”; „Ti vagytok a föld sója” – mondta Krisztus. A gyertyát nem szabad véka alá rejteni. A tanítás életszerű, tehát életszerűnek kell lennie megvalósításának is. Szükséges, hogy a keresztyén ember jelen legyen a társadalmi élet különböző területein: „Arról ismernek meg titeket, hogy szeretitek egymást.” Nem arra kell menni, hogy számban rengetegen legyünk, hanem hogy legyünk hitelesek. Minőségi emberek és minőségi keresztyének. Istentől ehhez minden eszközt megkapunk. Az Úristen kegyelmére kell építenünk, viszont a kivitelezés a mi akaratunkon, rajtunk múlik. Ha nem veszek tudomást az igazságtalanságokról, azt jelenti, hogy cinkosa vagyok azoknak, akik igazságtalanságot tesznek. Fel kell emelnem a hangom a gonoszság ellen, attól függően, hogy a körülmények miként hozzak. Tiltakozni kell az ellen, hogy ártatlan embereket megkülönböztessenek vagy megfélemlítsenek. Mindent meg kell tennem, ami tőlem telik: a keresztyénség nem fejbólogatás, nem gyámoltalanság. Megnézhetjük Krisztust, amikor támadták a farizeusok, mindig szembeszállt és vitatkozott velük. Amikor ütötték, számon kérte, hogy miért ütik igazságtalanul. A templomból is kiűzte az árusokat, mérges volt, kiabált, megvédte a hely méltóságát. Ha nem tette volna, azt jelentette volna, hogy egyetért velük. Az Úristen mindig az igazság mellett áll, csak vigyázzunk, hogy önös érdek ne keveredjen a kiállásunkba! A keresztyénség nem szomorkodó, orrlógató vallás. Örülni kell Krisztus jelenlétének, de főleg annak, hogy ő újra el fog jönni. Nem kell félnem, örvendeznem kell! Az igazság napjától csak az fél, akinek rejtegetnivalója van. Ezért kell kiállni még ebben az életben az igazságtalanság ellen, hogy félelem nélkül, reménykedve, bizakodva várhassam őt.

(Lejegyezte: Simon András)

Forrás:

<http://keresztynymisszio.blog.hu>

LOVAT

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Tudatosan az Úr munkájában

Immáron negyedik alkalommal gyülekezett össze 2011. november 16–17-én Fóton az a sok felekezetből érkező lelkipásztori és lelkimunkási közösség, amely a Céltudatos gyülekezet hároméves képzésében dolgozik együtt. A Fóti Baptista Gyülekezet adott otthont a mintegy hatvan lelki vezetőt képző kétnapos műhelymunkának *Filemon Zsolt* helyi lelkipásztor kedves házigazdás-kodásával. A *Rick Warren* baptista lelkipásztor nevével fémjelzett program nem az erőszakos és igeetlenes gyülekezetnövekedésre helyezi a hangsúlyt, hanem arra, hogy a bibliai tanítás alapján egészségessé

váljanak a helyi gyülekezetek. A képzéseket *Abraham Meulenberg* holland származású lelkipásztor, a Saddleback gyülekezet munkatársa, és *Steiner József*, a Trinity Baptista Gyülekezet lelkipásztora, a mozgalom hazai vezetője tartotta. A cél nem amerikai modellek átvétele, hanem az, hogy a bibliai alapelveket a magyar adottságokhoz igazítva, a Szentlélek vezetésére figyelve használjuk fel gyülekezeteink odaszánt, tudatos szolgálatában. A részt vevő baptista, református, evangélikus és szabadegyházi vezetők és pásztorok gazdag eszmecsereje rendkívül értékessé tette a találkozót. További részletek a www.celtudatos.hu honlapon.

Steiner Csilla

Isten és az ajándék

Ez volt a témája annak a kreatív istentiszteletnek, amelyen advent harmadik vasárnapján vehettünk részt. A Pestszentimrei Baptista gyülekezet adott otthont ennek a rendhagyó kezdeményezésnek, melynek keretein belül szinte minden művészeti ág teret kapott, és kibontakozhattak fiatal és még fiatalabb alkotók, keresztyének és nem keresztyének egyaránt. A sokszínűséget jól leírja, hogy a népi énekek mellett megértek *Chopin* és *Mendelssohn* művei; *Kosztolányi Dezső* és *Hajnal Anna* verseit kortárs szerzők követték. Isten dicsőítésének nemcsak a hagyományos istentiszteleti tér volt a helyszíne, hanem az alagsorban berendezett galéria is, ahol inkább vizuális hatásokon keresztül fogadhattuk be az este üzenetét. A kiállítási tárgyaknál visszatérő motívummá vált a dobozba rejtett meglepetés, és tanúi lehettünk a versek és a képzőművészet egymásra hatásának is.

Az alkalmon részt vevő művészek, a helyi gyülekezet tagjai és a számos érdeklődő megtöltötték az imaházat. Az ünnep legkiemelkedőbb résztvevői mégis a gyerekek voltak, és nemcsak azért, mert talán ők várták a legjobban a karácsonyt vagy az ajándékokat. Gyakran felmerül a kérdés, hogy hol a helyük a kisiknek egy istentiszteleten, mennyire tolerálható, ha jelenlétük megzavarja a liturgiát. Ezen az estén irigyeltem azokat a gyerekeket, akik hallhatták ezeket a zeneműveket, még ha a prózai vagy lírai megnyilatkozá-

sok kevésbé kötődtek is le őket. A galéria az ő játszótérüké vált, és felnőtteket meghazudtoló módon fogadták be az alkotásokat fesztelenségükkel, kíváncsiságukkal.

„Az ajándék szó hallatán először tárgyak jelennek meg képzeletünkben. Aztán kezdjük kitágítani: hiszen lehet ajándék egy meghí-

vás is, vagy egy barátság, vagy egy előadás, vagy maga az égbolt látványa...” – hallhattuk a prédikációban. Közhelyesen fogalmazva írhatnám azt, hogy maga a kreatív ünnep is nagy ajándék volt a számunkra. Talán árnyaltabban fejezi ki ezt az egyik performance-ból lopott kép: terített asztal volt inkább, amelyről mindenki ízlése szerint csipegethet. És jó esetben nemcsak elvettünk erről az asztalról, hanem hozzá is tehettünk valamit.

Gyenge emberi erőlködéssel legtöbbször tárgyi ajándékokba próbáljuk önteni, és dobozokba zárjuk a szeretetünket. Embertársaink felé ezt sokszor gyakoroljuk. De mit ajánlhatnánk fel a Teremtő Istennek, aki végtelen találékonyságával mindennap meglepetéseket okoz nekünk? Hiszen a karácsonyban is legnagyobb ajándékára emlékezünk és vágyakozunk egyszerre. Hogyan tisztelhetnénk másképp, mint azzal, hogy felajánljuk életünket és képességeinket az ő szolgálatára? Reméljük, hogy ez a „rendhagyó” istentisztelet olyan hagyománnyá válik majd, amely teret ad ennek a felajánlásnak.

Sebestyén Zita

Égi hangszer birtokosa volt

Inkább csak elköszönni, és nem búcsúzni szeretnénk *dr. Meláth Ottó* testvérünk-től, akinek zengő és bársonyos bariton hangja továbbra is fülünkben cseng és velünk marad, amikor csak rá emlékezünk. Égi hangszer birtokosa volt, melyet Istentől kapott és mindig magánál hordott, hogy ezzel a hangszerrel szolgálja Urát és Megváltóját. Tehetségével szinte berobbant a baptista közösség zenei életébe. 1960-ban került Budapestre, ettől kezdve az újpesti énekkarnak és a Központi Énekkarnak is nélkülözhetetlen alakja lett. Személye rangot, megbecsülést hozott a kórusok életébe, és egyben lelkesedést, sőt igényességet. A felkészülések és előadások derűs hangulata sokszor motiválta énekestársait, főleg a baszus szólam teljesítménye alapján. Országos ismertsége is felfelé ívelt, kiváló karnagyoktól kapott meghívásokat, de valójában nem akarta feladni polgári állását, és megmaradt az evangéliumi éneklés hírnökének. A Társadalombiztosítási Igazgatóság nyugdíj osztályának vezetőjeként sok baptista lelkipásztor nyugdíjazását tudta így elrendezni. Húsz éven át karmestere volt a Fóti Baptista Gyülekezet ének-

karának. Önzetlenül vett részt az ének- és az igeszolgálatokban. Kórusokban, magánéneklésben vállalt szolgálatait, különösen szólóénekei emlékeztetések maradnak számunkra. Sok szép gyülekezeti éneke a Monte Carlo-i evangéliumi rádió adásán keresztül eljutott határainkon kívülre, az idegenbe szakadt magyarokhoz is. Ahol csak alkalom nyílt, vagy felkérték, mindenhol kész volt az éneklésre. A Központi Énekkarban eltöltött 35 éve után 15 évig a Vox Nova Baptista Férfikarban találta meg éneklése örömét. Teljesítménye meghazudtolta korát, aktivitása is példás maradt.

Meláth Ottó testvérünk jól sáfárkodott talentumával, személye pótolhatatlan veszteség kiterjedt családjának, gyülekezetének, baptista közösségünk számos énekkarának. Betegségét példás türelemmel viselte. Életét úgy fejezte be, ahogyan *Lówe* sokszor megénekelt *Az óra című művéből* ismerjük: „Uram, én nem nyúltam hozzá, megállott csendesén.” Távozását nehéz szívvel vesszük tudomásul. Hiányozni fog közismert beszólása is: „Gyerekek, már megint késve léptetek be...”, de személyét továbbra is a szívünkben hordozzuk. Hitünk szerint gazdag jutalom vár rá az örök hazában. Ezekkel az emlékekkel, a viszontlátás reményében köszönt el tőle a Vox Nova Baptista Férfikar.

(*Mikes András búcsúbeszédének szerkesztett változata*)

Házassági évforduló Szentendrén

2011. december 4-én az úrvacsoraosztást megelőzően kedves megemlékezést tartott gyülekezetünk. *Balla Zsigmond* testvér és felesége ötvenedik házassági évfordulójáról emlékeztünk meg. Testvéreink Szilágyperecsenből települtek át, és épültek be a szentendrei gyülekezetbe. Három gyermeket neveltek

föl, akik közül az egyiket már elvesztették.

A ünnepeket *Dani Zsolt* lelkipásztorunk köszöntötte az 5Móz 8,2-6 igékkel. Az út sanyarú szakaszában azt vizsgálta Isten, hogy mi van a szívünkben, a mannával pedig az ő kegyelmét és szeretetét engedte megtagasztalni életükben. A 2Tim 1,14-ben leírt drága kincs számunkra a házasság, melyet a gyülekezet színe előtt pásztori imával kísérve megerősítettek, s hátralévő életükre továbbra is elkötelezték magukat egymás felé. Urunk megtagasztalható jelenlétét kívánjuk további életükre!

Antal László

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BÉKÉS: Özv. Bereczki Gáborné Durkó Erzsébet testvér 84 évesen hazaszóltotta az Úr. 2011. november 11-én kísérté utolsó földi útjára népes családja, rokonsága és a baptista gyülekezet, amelynek 72 éven át hűséges tagja volt. A temetésen *dr. Vass Gergely* és *Papp József* ny. lelkipásztorok szolgáltak igével és imádsággal, a sírnál *Krizsnyalik Győző* lelkipásztor szolgált.

Bízzunk a biztosban!

Amikor betegségben hosszú ideig várakozunk a dolgok jobbra fordulására, akkor nem mindig tudjuk biztosan, hogy az meg is történik. Bizonytalanul remélünk, és ezért olykor elveszítjük a reményünket. Így van ez minden földi bajunkkal, legyen az anyagi helyzetünk vagy tanulmányaink vagy kapcsolataink vagy terveink. E bajainkkal kapcsolatosan, amikor a megoldás utáni állapotról gondolkodunk, akkor az mindig magában hordozza a valótlanság, az álmodozás, a pusztta képzelődés lehetőségét. Milyen érdekes viszont, hogy a hívó ember biztosabb tud a földi lét utáni életéről, a végső valóságról, mint a földi jövődönkről. Gondolkodtunk már ezen? És azon gondolkodtunk-e már, hogy nem véletlenül van ez így: hogy a földi lét bizonytalan, az utána következő pedig felfoghatatlanul biztos. Milyen nagyszerű, hogy a Krisztus-hívó jövője ennyire biztos alapokon nyugszik. „*Ezentúl Isten együtt lakik az emberekkel, akik népévé lesznek. Ő maga lesz velük, Istenükké lesz, és minden könnyet letöröl a szemükről. Nem lesz többé halál, nem lesz több gyász, sírás és fájdalom, mert a régi dolgok elmúltak.*” (Jel 21,3-4) **hgy**

„Uram, én nem nyúltam hozzá, megállott csendesén...” Köszönöm mindenkinek, aki imádsággal vagy személyes részvétellel megtisztelte férjem utolsó útját!

Dr. Meláth Ottóné

Isten gyertyája

(Részlet)

*Engem nem tudtak eloltani:
élek, és itt vagyok, itten!
Pedig nagy világ-szelek elé
emelted hős, vak, kicsi gyertyád –
mit akarsz velem, Isten?*

*Inog a láng már, és tövig ég
bölcs, szent, konok kezeidben. –
S új szelek jönnek, fattyu-vihar,
vakarcs-poklok szégyen-fuvalma –
mit akarsz velem, Isten?*

*Szégyen-szél, fattyu-lehellet is
zord annak, aki meztlen:
gyötörni tud, eloltani nem,
míg viaszom csöppig kisérom –
mit akarsz velem, Isten?*

Babits Mihály

Térdre

*Régen elindultam visz a lábam
merre talállak téged
régen elindultam csak az úton
távolod érzem s éget*

*járt utakon rég bár sose féltem
nem szaporáztam léptet
más utakért inkább odahagytam
hogy hamarabb rád leljek*

*por lepi gúnyám gizgazos ösvényt
járok a lábam sértve
port a szememből áztat a könnyem
hogy kitekintsek végre*

*nem te leszel majd ott ha erővel
várlak az ösvényt törve
csak ha megértem tán sose késő
hogy leboruljak térdre*

Péter-Szarka Dávid

A Baptista Könyvesbolt közleménye

A Baptista Könyvesbolt 2011. december 22-től 2012. január 8-ig zárva tart. **Január 9-től** várja kedves vásárlóit.

Elérhetősége: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.; tel.: 20/886-0011; 1/352-9993/140; e-mail címe: mbekonyvesbolt@gmail.com; web: www.konyvesbolt.baptist.hu.

Imádságért

Add, Istenem, hogy a világ kismuljon és elcsendesedjen bennem és mindenemben!

Hogy az éjszaka csöndjében asztalodhoz ülhessek, ahhoz az asztalhoz, ami mellől senki se hiányozhat. Ahhoz az asztalhoz, hol a nappal és a csillagokkal együtt a hétköznapiak is kialszanak, s egyedül a te békéd világít. Igen, hogy helyet foglalhassak már most egy rövid időre annál az eljövendő asztalnál, amit egy öröklétre megígértél, s aminek egyedül a te békéd a lámpása, eledele és terítéke.

Add meg előlegként azt a csendet, azt az asztalt, ahol minden civódás, félreértés és megkülönböztetés megszűnik végre, ahol mindenki helyet kap, a maga helyét, s a legkisebb féltekenység is leveti csúf álarcát, s színt veszve elpárolog.

Nevezz meg valódi nevünkön, mivel valamennyien szenvedünk attól, hogy álnéven élünk, telve álnoksággal, amit magunk fabrikáltunk, mivel jobbnak, különbnek, állhatatosabbnak és áldozatkészebbnek kívántunk látszani másoknál. Valódi neve csak keveseknek van itt a földön. Kivétel alig. Szentjeid között talán Bach, talán Mozart. Asztalodnál Bachnak továbbra is Bach lesz a neve, és Mozartnak Mozart...

Mint a vándornak megérkeznie a tengerpartra, szívem és értelmem elhallgat már a távoli közelségedtől is, meghallva a végtelen intelligencia hullámverését...

Add, hogy imámban ne kérjek semmit, de annál inkább hallgassalak és hallgassalak téged!

Fáradt vagyok, Istenem, kifárasztottak „kéreseim”, és megtéptek a világ „kéresei”. Apostolod mondta, hogy a szeretet irtalmas, türelmes, nem kér, és nem panaszkodik. Add, hogy sose kívánjak „színen lenni”! A világnak amúgy is kötelező olvasmánya a „zűrzavar kézikönyve”. Ha lehet, ragaszd össze lapjait, megérttek a csirizre.

Ha mégis kérek tőled imámban valamit: ne vedd el tőlem, ne vedd el tőlünk a kérés nélküli imádságot! A kérés nélküli imában nemcsak én, de az egész mindenség hallgat, s hallgatnak azok is, akik – egy színttel még mélyebben – torzalkodnak, harcolnak, lázonganak és ítélkeznek. A nem kérő imádságban azonban, imádkozza bárki is, az egész világ térden áll a „teremtés egyességében”.

Valójában minden imádság, a kérő is, messze túlmutat önmagán. Jézus

kérte, hogy kérjünk, de... „mindazonáltal legyen a te akaratom szerint”! És: „...kezedbe ajánlom lelkemet”. A kérő ima természete nem azonos a földi kéréssel, mely legtöbbször – kivéve az éhség és szomjúság szavait – valamiféle *mástól* szennyes. A kérő imádság, amennyiben csakugyan eljut az imádságig, szinte automatikusan veti ki magából kérései homokzsákjait, hogy végül eljuthasson abba az egyetemes magasba, ahol – mindazonáltal ne a mi kérésünk és akaratumk teljesség, hanem az övé.

Igen, nem hiszek többé tulajdon kéréseimben. Istenben, az egyetemes békében nincs többé mit kérnünk, az egyetemes szeretetben nincs többé kire vagy mire feltékenykednünk, az egyetemes igazságba érkezve elképzelhetetlen bármiféle ítélkezés bárkivel vagy bármivel szemben.

Ezért imádkozni az imádságért: bűnösök és szentek közös kiáltása itt a földön, és a kérés nélküli ima jók és gonoszok számára talán nem egyéb, mint egy pillantást vetni az asztalra, mely öröktől fogva terítve áll az atyai ház udvarán.

Ennél az asztalnál – Jézus isteni ígérete szerint – nem lesz többé se elenség, se barát, se vér szerinti rokonság, se szülő, se feleség. *Mindenki mindenkié lesz mindenkinek*, áthatva az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyetemesen beteljesült ígéretétől. Ennél az asztalnál mindenkinek akad egy szék, s mindenki a maga eleve kijelölt, ezerszer áldott helyére kerül – annyi vita, helycsere és zűrzavar után.

Pilinszky János

Szentlélek nélkül távoli az Isten, Krisztus a múlté, az evangélium holt betű, az egyház egyszerű szervezet, a tekintély uralkodás, a misszió propaganda, az istentisztelet emlékek fölidézése, és a keresztyén cselekvés rab-szolgamorál.

De őbenne a kozmosz föl-emelkedik, és nyögve szüli az országot, a föltámadott Krisztus itt van, az evangélium életerő, az egyház szentháromságos közösség, a tekintély szabadító szolgálat, a misszió fölkönd, a liturgia emlékek és elővételezés, az emberi cselekvés megistenült.

Ignatios Lattaquié